

1r Premi

Títol: “Les verdures màgiques de la cambra secreta”

Autor/a: Ìu Folguera Bosch

LES VERDURES MÀGIQUES DE LA CAMBRA SECRETA

Fa molt i molt de temps Bell-Lloc no era un lloc de pagesia, era un lloc on no s'havia sentit mai a parlar de l'alimentació saludable.

Però un dia va canviar tot: el sol es va aixecar sobre casa de l'Oriol. Era un dissabte normal: com tots els dissabtes, l'Oriol es va rentar les dents i va anar a casa la seva àvia que li va donar quatre xocolatines mal contades i és que com que no sabien el que era l'alimentació saludable no tenien res més per donar.

Però allò canviaria aviat.

L'Oriol va anar cap allà on ara tot són camps de conreus i que abans eren un parell de boscos cremats, que hi havia davant de casa l'àvia i així s'hi va endinsar. A l'Oriol l'hi agradava molt explorar aquells boscos i a més a més tenia un molt bon amic que hi vivia.

Va anar tirant bosc endins en cerca del seu amic Randi, l'esquirol, a mesura que s'hi anava endinsant per darrere seu li queien branques cremades.

I al cap d'una estona el va trobar, amb el seu elegant pelatge que lluïa damunt de la cabana que li havia construït damunt dels arbres.

Aleshores l'Oriol li va dir:

- Eh Randi, a l'escola vaig llegir un llibre en el qual menjaven aliments que et donaven força i et feien estar més prim i es trobaven en una cambra secreta i...
- Para, para!, el va interrompre en Randi amb un mal de cap que no s'aguantava.
- Un moment!, va dir en Randi pensatiu, has dit que es trobaven en una cambra secreta?
- Sí. -va dir l'Oriol ofegant-se perquè ja no li quedava aire.
- Perquè ho dius va preguntar l'Oriol curiós.
- Perquè el meu avi em va explicar una llegenda en la qual hi havia aliments que feien tot això que m'has dit. Però el que m'ha cridat més l'atenció és que es troben en una cambra secreta. Fins avui pensava que era una llegenda.
- Mira. -va dir en Randi aixecant una capsa que tènica pinta de pesar molt per a un esquirol. El meu avi em va dir que no obrís aquesta capsa fins que cregués que havia arribat el moment.

Aleshores en Randi va deixar caure la capsa al terra de la cabana.

-Ah!! Va dir en Randi tornant a agafar aire després de l'esforç que havia fet.

— Obre-la, obre-la! Deia l'Oriol amb ganes de saber que hi havia dins de la misteriosa capsa de l'avi d'en Randi.

En Randi va agafar aire, va posar les mans sobre la capsa, i va aixecar la tapa.

Oh!! -va dir en veure que el que hi havia dins de la capsa era un mapa per trobar la famosa cambra secreta de la qual el seu avi li havia parlat tant.

- A veure?, va dir l'Oriol amb els ulls com dos taronges.

- És el mapa de la cambra!, va dir en Randi amb una rialla d'orella a orella.

- Quin mapa i quina cambra?, va dir l'Oriol amb cara de decepció.

- Oriol mira que ets despistat, la cambra dels aliments màgics del teu llibre és el mapa per trobar-la.

- Ah! Aquella.

- I que hi diu?

- Diu que hem de sortir d'aquest bosc i anar cap a la plaça de la creu el terme. Va dir en Randi.

- Un moment!, però si hi ha un missatge. Va dir l'Oriol.

- Diu que tinguem comte amb els "trompadors". Hm què deu ser?

- Bé, ja ho veurem.

I així va ser com van anar en cerca de la llegendària cambra.

- Primer hem de sortir d'aquest bosc. Va dir en Randi

- D'acord, digué l'Oriol. Jo em sé el camí de tornada. Vine et guiaré!

Van anar sortint a poquet a poquet tenint en compte de no despertar els "trompadors".

Però no tot podia anar tan bé, l'Oriol que caminava despistat, va aixafar un tronc podrit que va despertar els trompadors que es van aixecar amb una mica de mala llet.

- I ara que fem?! Deia en Randi histèric mentre es mossegava les ungles.

- Tranquil els vencerem! Va dir l'Oriol.

- A qui has de vèncer tu?! Va dir en Randi desconfiant.

- Tu observa, va dir l'Oriol trencant-se un tros de samarreta i lligant-se'l al front.

Aleshores l'Oriol es va treure la samarreta i va començar a repartir cops de puny.

Al cap d'uns minuts tota aquella zona es va convertir en una muntanya de trompadors.

- Com ho has fet això? Deia en Randi flipant.

- No ho sé. Va dir l'Oriol mirant-se els punys.

- Va, anem tirant cap a aquella plaça, que dintre d'aquest bosc m'estic asfixiant.

I així van seguir el seu camí i aquesta vegada sí que van sortir del bosc sense trobar-se cap sorpresa, normal ja que l'Oriol s'havia carregat a la meitat dels trompadors.

Van travessar tot el poble fins que hi van arribar, eren davant de la plaça de la creu del terme.

I fins i tot es van trobar a l'Arnau, l'amic de l'Oriol, que sempre portava un "tira-xines" a la butxaca, i se'l van emportar cap a l'aventura. La plaça estava repleta de trompadors custodiant la cambra.

- I ara que fem? Va dir en Randi.

Abans que acabes de dir això l'Arnau va treure el tira-xines i va començar a disparar pedres del terra.

A l'Oriol, l'Arnau i en Randi no els hi va costar gaire acabar amb tots aquells trompadors.

- Vinga, nois pugeu va dir en Randi pujant a dalt de la creu que es trobava en mig de la plaça.

- D'acord, van dir els dos a la vegada.

Una vegada a dalt van procedir a estirar la creu com si es tractés d'una palanca.

- No es mou!, va dir l'Oriol estirant amb totes les seves forces.

- Un moment! Hi ha un forat per ficar una clau. Va observar l'Arnau.

Aleshores en Randi va veure que un dels trompadors portava una clau penjada al coll, la va agafar i la va col·locar al seu lloc.

El terra va començar a tremolar i un gran forat es va obrir a sota la creu, on van caure.

- Nois, mireu!, Va dir en Randi amb els ulls com taronges.

Eren davant seu, les llegendàries verdures eren davant seu, no s'ho podien creure ells sols havien trobat les verdures.

- Espereu tenen un missatge escrit a la capsa hi fica: que no ens les mengem sinó que les plantem i en creixeran més.

- I com es fa això?

- No ho sé, suposo que s'han de ficar sota terra i esperar.

- Doncs a què esperem! Som-hi. Va dir en Randi il·lusionat

I així va ser com gràcies a aquells tres herois Bell-lloc es va convertir en un lloc de pagesia i alimentació saludable.

OIRACUL

Cat. C - 5è